

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Златоград, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Роска С. Юрчиева
като разгледа докладваното от Веселина Ив. Димчева Гражданско дело № 20205420100255 по описа за 2020 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Р. Р. МЛ. и С. Р. МЛ. срещу К. АС. П., действаща като ЕТ„К.П.-Т.“.

Ищците извеждат съдебно предявеното субективно право при твърденията, че Р. Р. МЛ. е собственик на 1/3 ид.ч. от двуетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 83.10 кв.м., състояща се от: 1-ви етаж - гараж и вход и 2-ри етаж, както и на Обособен обект № 3 - трети жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м., който самостоятелен обект се намира в четириетажна жилищна сграда, отразена на плана като "стр." със ЗП: 72.07 кв.м., находящи се в ПИ № 39 с обща площ от 450.62 кв.м., участващ в образуването на УПИ II - 39, кв. 12 по плана на гр. Н., а С. Р. МЛ. е собственик на 1/3 ид.ч. от Обособен обект № 1- първи жилищен етаж, със ЗП от 72.07 кв.м., Обособен обект № 2 - втори жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м. и Обособен обект № 4 - четвърти жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м., които самостоятелни обекти се намират в четириетажна жилищна сграда, отразена на плана като "стр." със ЗП от 72.07 кв.м. находящи се в ПИ № 39 с обща площ от 450.62 кв.м., участващ в образуването на УПИ II - 39, кв. 12 по плана на гр. Н.. В исковата молба се сочи, че гаражът и входът на цитираните самостоятелни обекти в жилищната сграда, граничат и са изградени до масивна сграда със собственост на ответницата, която според Нотариален акт за собственост на недвижим имот по давностно владение № 89 т.1 дело №98/2004г. по описа на СВП. при ЗлРС, представлява масивна сграда - гараж със ЗП от 44 кв.м., застроена в ПИ № 38. УПИ I, кв.12 по плана на гр. Н..

Ищците твърдят, че ответницата, не използва процесната сграда за гараж, а като сграда с търговско предназначение. Около 2004 г. гаражът бил преустроен за магазин и кафе-аперитив, без необходимите строителни книжа и в нарушение на правилата на чл.38 ал.5 ЗУТ във вр. с чл.185 ал.2 ЗУТ - без писменото съгласие на непосредствените съседи, за преустройството му в търговски обект. По повод извършеното преустройство и нетърпимия шум, свързан с достъпа на външни лица в търговския обект, праводателят на ищците - Р.М., подавал многократно жалби до РДНСК ЮЦР гр. С., О. Н., РУ-3., като вследствие предписания на институциите кафе-аперитивът бил затворен и понастоящем не функционира. Излагат се съображения, че въпреки липсата на строителни книжа за преустройството и въпреки несъгласието на ищците и към настоящия момент, ответницата използвала сградата-гараж, като търговска сграда-магазин за хранителни стоки, който стопанисвала като едноличен търговец "К.П.-Т.". Сочи се още, че използването на сградата за търговски цели, е свързано с непрестанен достъп на външни лица в часовете от 06.00 часа до 01.00 часа всеки ден, като в магазина и около него системно се събирали лица в нетрезво състояние, закупуващи алкохол, цигари и кафета и консумиращи ги там в малки или големи компании. Тези лица вдигали силен шум, предизвиквали и участвали в скандали и сбивания, по повод на което, ищците многократно подавали сигнали на тел. 112 и търсили съдействието на РУ-3., а в последно време дори на Дирекция „Социално подпомагане“, тъй като децата им ставали свидетели на псувни, нецензурни подмятания и арогантно поведение на клиентите на магазина. Твърди се, че процесната сграда е построена в разрез с предвижданията на действащия ПУП и ПЗ към момента на строителството □ - без строителни книжа, инвестиционни проекти и разрешение за строеж и не отговоря и на условията за режим на търпимост, като навлиза в тротоара и заема част от него и надвишава котата на покрива спрямо съседната покривна плоча с около 0.90 м., като самата покривна плоча е изпълнена с наклон към съседната сграда. Според ищците покривната плоча навлиза и еркерно с около 0,15 м. в съседния имот. Сочат още, че извън сроковете е проведена процедура по узаконяване на сградата, което според тях би било недопустимо, тъй като промяна на предназначението на плана няма. Такова не им е съобщавано, не са уведомявани и за промяна на предназначението на сградата.

Ищците излагат съображения, че използването на преустройения от ответницата гараж, като търговска сграда – магазин, създава пречки по-големи от обикновените такива за използване на собствените им имоти, съобразно предназначението им. По-конкретно твърдят, че непрестанният шум, скандали и нецензурни думи не позволяват на тях и семействата им да използват необезпокоявано жилищата си, в това число да се хранят, спят и общуват спокойно в тях, тъй като са тормозени непрестанно от скандали, пиянски песни, разговори на висок глас и сбивания, които се чуват откъм магазина на ответницата. Използването на терасите им било почти невъзможно. Ищците считат, че ответницата неоснователно и без правно основание е осъществила преустройство на гаража си в търговска сграда-

магазин и ползва същата като такъв, с които свои действия и поддържано състояние същата им пречи да използват жилищата си по предназначение - за жилищни нужди. При тези твърдения молят за постановяване на съдебен акт, по силата на който, ответницата да бъде осъдена да преустанови ползването на масивна сграда - гараж с площ от 44 кв.м., застроена в поземлен имот № 38, УПИ I, кв.12 по плана на гр. Н., като търговска сграда - магазин, както и да възстанови предишното фактическо положение, от преди преустройството /да преустрои сградата в гараж/. Претендират разноски за производството.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва изцяло, като недопустим, а по същество - неоснователен. Излагат се съображения, че търговската сграда е била съсобствена и на А. В. П. а след неговата смърт, наследници по закон освен ответницата са и Е. А. П. – дъщеря и Б.А.П.– син. По същество се излагат съображения, че за процесната сграда – търговски обект, са издадени всички необходими строителни книжа, въз основа на които е издаден акт за узаконяване за търговска сграда в УПИ I-38 на 26.08.2004 г. За обекта бил съставен констативен акт обр.15 от 23.08.2005 г. за установяване на годността за приемане на строежа, ведно с описание на цялата строителна документация за строежа и протоколите от извършени изпитания и измервания. Излагат се съображения, че сградата е съществуваща и узаконена, а ищците не са били и не са съсобственици в УПИ I-38, нямат общи части с процесния имот, както и не са били и не са в режим на етажна собственост. Сочи се още, че работното време на магазина е до 19,00 часа през зимата и до 20,00 часа през лятото, пред него няма разположени маси и пейки или столове, което да създава предпоставка за събиране на хора пред него, а срещу сградата се намират детска площадка и спортно игрище, които не са свързани с търговската дейност на обекта. Твърди се, че на тротоара (публична общинска собственост), намиращ се на другата страна на улицата, има пейки собственост на О. Н., които се ползват от всички жители и гости на града, независимо дали са клиенти на магазина, а постоянното преминаване и събиране на хора е свързано с обстоятелството, че сградата се намира в центъра на горната част на Н.. Излагат се съображения, че упражняваната търговска дейност – търговия с хранителни стоки не е неоснователно действие и по никакъв начин не пречи на ищците да упражняват правото си на собственост в пълен обем. Сочи се още, че в търговския обект са извършвани многобройни проверки от всички възможни контролни органи и институции, които не са установили допуснати нарушения, а предявеният иск е продиктуван от лично и тенденциозно отношение към ответницата. При тези твърдения моли искът да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен.

В проведеното открито съдебно, ищецът Р.М. се явява, а ищецът С.М., редовно призован не се явява, като и двамата се представляват от адв. Т. Д., която поддържа предявения иск.

Ответникът К.П. се явява лично и се представлява от адв. В. и адв. Т., които оспорват предявения иск.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите на страните по реда на чл. 235 ГПК, приема за установено от

фактическа страна следното:

С изготвения по делото проект за доклад, обективизиран в Определение № 44 от 24.02.2021 г., приет за окончателен без възражения от страните, съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните по делото следните факти:

1. Ищецът Р. Р. МЛ. е собственик на 1/3 ид.ч. от двуетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 83.10 кв.м., състояща се от: 1-ви етаж - гараж и вход и 2-ри етаж, както и на Обособен обект № 3 - трети жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м., който самостоятелен обект се намира в четириетажна жилищна сграда, отразена на плана като "стр." със ЗП: 72.07 кв.м., находящи се в ПИ № 39 с обща площ от 450.62 кв.м., участващ в образуването на УПИ II - 39, кв. 12 по плана на гр. Н., а ищецът С. Р. МЛ. е собственик на 1/3 ид.ч. от Обособен обект № 1- първи жилищен етаж, със ЗП от 72.07 кв.м., Обособен обект № 2 - втори жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м. и Обособен обект № 4 - четвърти жилищен етаж, със ЗП от 87.02 кв.м., които самостоятелни обекти се намират в четириетажна жилищна сграда, отразена на плана като "стр." със ЗП от 72.07 кв.м. находящи се в ПИ № 39 с обща площ от 450.62 кв.м., участващ в образуването на УПИ II - 39, кв. 12 по плана на гр. Н.

2. Ответникът К. АС. П., действаща като ЕТ„К.П.-Т.“ стопанисва обект представляващ търговска сграда в УПИ I-38, кв. 12 по ПУП на гр. Н., функциониращ като „Хранителни стоки“.

Правото на собственост на ищите върху описаните недвижими имоти се установява от приложените към исковата молба НА за дарение на недвижим имот № ., том. рег. № ., дело № . г., съставен на 16.03.2017 г. от помощник-нотариус при нотариус М. Д.. с рег. . на НК, с район на действие РС-3.; НА за дарение на недвижим имот № ., том., рег. № . дело №.г. и НА за дарение на недвижим имот № 72, том. рег. № . дело № . г. и двата съставени на 05.03.2020 г. от помощник-нотариус при нотариус М.Д., с рег. № . на НК, с район на действие РС-3.

Видно от представения по делото НА за недвижим имот по давностно владение № ., том., рег. № . дело № . г., съставен на 13.04.2004 г. от нотариус М.Д., с рег. № . на НК, с район на действие РС-3., ответникът К. АС. П. и нейният съпруг А. В.П. са придобили правото на собственост по отношение на недвижим имот представляващ 135/357 идеални части от ПИ № 38, кв. 12 по ПУП на гр. Н.. ведно с построената в имота жилищна сграда с площ от 54 кв.м. и масивна сграда – гараж с площ от 44 кв.м. От приложеното Удостоверение за наследници с изх. № 94-00-15 от 03.01.2019 г., издадено от О. Н.се установява, че А.В. П.е починал на .г. и е оставил наследници по закон – К. АС. П. – съпруга, Е. А.П. – дъщеря и Б.А.П. – син.

Не е спорно между страните, а и от представеното извлечение от ТРРЮЛНЦ за актуално състояние към 18.11.2020 г. се установява, че ответникът К. АС. П. упражнява дейност като едноличен търговец с фирма „К.П. – Т.“, ЕИК ..

По делото е представен Протокол № 2 от 10.09.2020 г., съставен от социален работник при Д“СП“-3., от който се установява проведена среща между Д. Р. (трето неучастващо по делото лице), в качеството □ на родител на

малолетното дете А. М.а и Е. К. – главен социален работник, инициирана от последната, с цел извършване на прочуване във връзка с постъпило писмо от Държавна агенция за закрила на детето, с приложена към него жалба от името на бащата, чичото и дядото по бащина линия в която се сочи, че детето е свидетел на заплахи и обиди от страна на собственика и клиенти на квартален магазин, в съседство с дома му. За резултата от извършеното проучване заинтересованите страни са информирани с приложеното по делото писмо с изх. № 2102-12-00-0916#1 от 17.09.2020 г. по описа на Д“СП“-З. От съдържанието на същото се установява, че след извършени посещения в дома им, разговори със заинтересованите лица, събрана информация от личния лекар и учебните заведения, които посещават децата С. Р. М..на възраст . г. и . месеца), А. Р.М.а (на възраст .г. и .месеца), Г. С. М.а (на възраст . г.) и В. С. М.а (на възраст .. и .месеца), по отношение на същите не са констатирани рискове застрашаващи пряко живота, здравето и развитието им, което да налага предприемането на мерки за закрила.

От изисканите, предоставени и приобщени по делото писмени доказателства приложени към писмо на о. Н. с вх. № 523/04.03.2021 г. по описа на РС-З.се установява, че Р. Р. М.. (ищец в настоящото производство) е депозирал пред О. Н. жалба с вх. № 93-00-2686/07.11.2019 г. срещу К. АС. П. (ответник), Е. А. П. и Б. А. П. във връзка с отводняване на дъждовните води от имота им. С констативен протокол от 27.11.2019 г., комисия в състав от трима главни специалисти към общината е взела решение за образуване на административно производство за задължаване на ответниците по жалбата да изградят в имота си водоотводнителни уреди и съоръжения, които да отвеждат дъждовните води до канализация (колектор). Срещу констативния протокол е подадено възражение с вх. № 93-00-3041 от 12.12.2019 г., с искане за нова проверка от комисия в друг състав, съобразно забележки изложени от жалбоподателя. С писмо изх. № 93-00-3041 от 31.01.2020 г., ищецът Р.М. е уведомен, че е налице имотен спор, който следва да бъде предходно разрешен, както и че комисията, извършила проверката си е направила отвод по случая.

С жалба вх. № 93-00-757 от 28.04.2020 г., ищецът в настоящото производство Р. Р. МЛ. е сезирал О.Н., че в имота на ответницата освен проблема с дъждовната вода е налице и друг проблем, а именно – ответницата е поставила саксии с лимони, листата от които попадат в неговия имот и го замърсяват. С писмо изх. № 93-00-757 от 08.05.2020 г., Р.М. е уведомен, че поставените саксии с лимони не са вид строителство, поради което не може да се образува административно производство.

С жалба вх. № 93-00-1518 от 11.08.2020 г., подадена от ищите в настоящото производство Р. Р. М. и С. Р. М., както и от Р. Г. М., са сезирали О. Н. за поставени пейки и маса, разположени на тротоара срещу процесния търговски обект – магазин за хранителни стоки, които създават предпоставки за събиране на клиентите на магазина, консумиране на алкохол и нарушаване на обществения ред. След извършена проверка на място, комисия от четирима членове е съставила констативен протокол от 17.09.2020 г., от съдържанието на който се установява, че пейките са собственост на О. Н. и са поставени

върху тротоарно пространство – публична общинска собственост в полза на гражданите, поради което не е необходимо тяхното премахване. По отношение на масата, комисията е взела решение, същата да бъде премахната и взета на съхранение в общината до установяване на собственика □. Проверяващите лица са констатирани, че в обхвата на търговския обект, стопанисван от ответницата няма поставени маси и столове, обектът функционира като „Хранителен магазин“ и съгласно чл. 7 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на община Н., заповед на кмета на общината за работно време не се изисква. Относно спазване на обществения ред комисията е препоръчала да се търси съдействие от компетентните органи от полицейски участък – Н.. Срещу КП, посочените жалбоподатели са подали възражение с вх. № 93-00-2127 от 14.10.2020 г.

С жалба вх. № 97-Р-7 от 13.08.2020 г. подадена до ДАЗД, Р. Р. М., С. Р. М. и Р.Г.М. са сезирали агенцията във връзка със създаване на шум, нарушаване на обществения ред и спокойствие от дейността на процесния магазин за хранителни стоки, както и отправени обиди, заплахи и закани, от които пострадали са и техните деца. ДАЗД е изпратила писмо на О. Н. за предприемане на действия по компетентност. Със Заповед № 357/08.09.2020 г., кметът на О. Н. е определил състав на комисия, която да извърши съответна проверка по случая. В изпълнение на заповедта е съставен констативен протокол от 16.09.2020 г., видно от който комисията е констатирала, че пред магазина няма поставена маса, а такава е разположена на отсрещния тротоар и не е собственост на лицето стопанисващо търговския обект. Пейките са собственост на О. Н. и са поставени за отдих. Срещу цитирания КП е подадено възражение с вх. № 93-00-2127 от 14.10.2020 г.

С жалба вх. № НД-525-00-814 от 26.08.2020 г., подадена от Р. Г. М. (баща на ищците и трето неучастващо по делото лице) до РДНСК-С. е атакуван Акт за узаконяване № 6 от 26.08.2004 г., издаден на по искане на А.В. П. относно обект – „Търговска сграда“ в УПИ I-38, кв. 12 по плана на гр. Н.. С писмо изх. № 24-01-25 от 25.09.2020 г. на О. Н., жалбоподателят е уведомен, че за издадения акт за узаконяване от гл. архитект на О. Н. към подаденото заявление са приложени строителни книжа както следва: НА № 86 от 13.04.2004 г.; виза за заснемане за узаконяване, изд. от гл.архитект на община Неделино; проекти (екзекутивни чертежи) за узаконяване по части архитектурна, конструктивна, електро и ВиК; констативен акт обр. 15 за установяване годността за приемане на строежа и удостоверение по чл. 52, ал. 5 и § 4, ал. 1, т. 4 от ПЗР на ЗКИР, поради което не са налице условия за образуване на административно производство по реда на чл. 224а и чл. 225а ЗУТ. С писмо изх. № 24-01-34 от 16.11.2020 г. на О. Н., Р. Г. М. е уведомен, че при направена проверка на място от служители на община Н. е установено че сградата се ползва по предназначение – за търговски обект.

С жалба вх. № СМ-2450-14-846 от 17.12.2020 г., подадена от Р.Г. М. до Директора на ДНСК е направено искане за разпореждане на проверка, която да бъде извършена от служители на РДНСК-С., във връзка с издадения акт за узаконяване на процесния търговски обект и приложените към него строителни книжа. Видно от съставения констативен протокол № 1 от

06.01.2021 г., комисия от служители на О. Н. е извършила проверка на място, като е установила, че за обекта са налице съответни строителни книжа и същият се ползва по предназначение – за търговски цели. По делото е приложен и КП № 3 от 18.02.2021 г., в който е отразено, че сградата се ползва за търговски цели, има издаден акт за узаконяване № 6/26.08.2004 г. от гл.архитект на О. Н. и няма данни за образуване на административно производство.

Видно от писмо вх. № 542/08.03.2021 г. по описа на РС-З. на ОДБХ-С.и приложените към същото документи, на адреса на който се намира процесния търговски обект – гр. Н., ул. „А. С. № . е имало регистриран обект „К.“, стопанисван от ЕТ“К.П. – Т.“, с Удостоверение за регистрация № .... г., издадено от ОДБХ-С. който е заличен от регистъра на обектите за производство и търговия с храни със Заповед № РД-219/04.03.2020 г. на директора на ОДБХ-Смолян, след подадено Заявление с вх. № . г. от едноличния търговец за прекратяване на дейността на обект „К.“.

От приобщените по делото писмени доказателства, приложени към писмо на РУ-Златоград вх. № 548/09.03.2021 г. и писмо вх. № 2294/11.11.2021 г. по описа на РС-З., се установява, че *във връзка с подавани сигнали на тел. 112, полицейски служители от участък Н.са посещавали района на дома на ищците и търговския обект на ответницата, както следва:*

На 26.07.2020 г. по сигнал, подаден от С. К. (неучастващо по делото лице) във връзка с действия на Д.Р. (във фактическо съжителство с ищеца Р.М.), изразяващи се в замерване със стъклена бутилка от терасата на дома □ на ул. „А. С.“ № .по посока на лица, намиращи се на отсрещния тротоар. На Р. е съставен АУАН с бл. № 713610 от 27.07.2020 г., за извършено нарушение по чл. 3, ал. 5 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на о.Н..

На 05.08.2020 г., по сигнал на ищеца С. Р. МЛ. за нарушаване на нощната тишина от С.А.М.. Пристигналият на място полицейски служител констатирал, че М. е в нетрезво състояние, говори на висок тон и отправя нецензурни думи. На М. са съставени АУАН с бл. № 713611 от 07.08.2020 г. за нарушаване на реда и спокойствието на гражданите по чл. 5, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на о. Н., АУАН с бл. № 713612 от 07.08.2020 г. за отправяне на цинични думи на висок тон – нарушение по чл. 3, ал. 3 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на община Неделино и АУАН с бл. № 713613 от 07.08.2020 г. за нарушаване на реда и спокойствието на гражданите по чл. 5, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на община Н.

На 23.08.2020 г. по сигнал на Д. М.а (Р., която съобщила за три лица, които нарушават обществения ред. При извършената проверка на място от полицейски служител, на място били установени две лица (неучастващи по делото), които се намирали на пейка на тротоара срещу магазина за хранителни стоки. Не било констатирано извършване на действия от тяхна страна, нарушаващи обществения ред, но въпреки това същите били предупредени устно. По време на беседата на място се явили ищците Р. и С.М.и и Д. Р., които обяснили, че с Б. П. (син на ответницата) имат

дългогодишен проблем, тъй като продава алкохол на живущите в квартала, които се събират на пейката и им пречат. Посочили, че ще изхвърлят пейката и масата, поради което били предупредени устно от полицейския инспектор да не предприемат самоуправни действия.

На 06.09.2020 г. около 14,20 часа бил получен анонимен сигнал на тел 112 за шум в района на процесния търговски обект, който пречи на гражданите да си почиват. При проверка на място били установени Б. А. П. (син на ответницата), В. А.М. (свидетел по делото) и още две лица – жители на града (неучастващи в производството), които не вдигали шум и отрекли да са го правили в предходен момент, а Б. П. посочил, че сигналът вероятно е подаден от съседите му – М.и, с които имат имотни спорове. Полицейският служител констатирал, че две от лицата (едно от които св. М.) консумира бира, поради което на двамата били съставени АУАН за употреба на алкохол на обществено място – нарушение по чл. 14, ал. 3 от Наредба № 1 за общественения ред на територията на община Н. и лицата били предупредени устно да не вдигат шум за времето от 13,00 часа до 16,30 часа в празнични и почивни дни, както и да не пречат по какъвто и да е начин на живущите в района граждани да почиват.

На същата дата – 06.09.2020 г., адресът бил посетен отново във връзка със сигнал подаден около 16,40 часа от ищеца С.М., който съобщил, че към него били отправени закани от лица в близост до дома му за неправилно паркиране на автомобила му. При проверката на място бил проведен разговор с М., който разяснил, че докато преминавал през тротоара за да паркира автомобила си в гараж, лице се приближило към него и го снимал с мобилния си телефон, възмущавайки се, че пречатства безпроблемното преминаване на гражданите. Отрекъл към него да са отправяни обиди или закани. При проведената беседа, М. бил предупреден да не предизвиква конфликти със съседите си.

На 15.10.2020 г. около 16,18 часа бил подаден сигнал на тел. 112 от Б. П. (син на ответницата) във връзка с възникнал спор между него и съсед. На място били установени Б. П., ищецът Р. М. и съпругата му – Е. М.а. В хода на разговора с посочените лица, било установено, че конфликтът е възникнал по повод складиране от П. дървени палети зад къщата му, които били в непосредствена близост до подхода на съседите му – М.и. По време на спора, ищецът Р. М. започнал да изхвърля палетите на улицата и по посока на Б. П.. Пристигналите на място полицейски служители отправили предупреждение към Р. М., но същият поддържал конфликтната ситуация, поради което на същия бил съставен АУАН с бл. № 713644 от 15.10.2020 г. за нарушение по чл. 3, ал. 2 от Наредба № 1 за обществения ред на територията на община Н..

От представената по делото справка в информационната система на ТД на НАП П., офис С.с дата и час на изпращане на последния фискален бон за деня от фискалното устройство в търговски обект в гр. Н., регистрирано на ЕТ „К.П. – Т.“ за периода м.02.2020 г. – м.02.2021 г. се установява, че най-късният час на генериране на фискален бон от обекта е 21,32 часа на 02.07.2020 г.

По делото е представен Акт за узаконяване № 6 от 26.08.2004 г., издаден

от гл. архитект на Община Неделино, въз основа на заявление за узаконяване с вх. № 94-00-3283 от 03.06.2004 г., подадено от А. В. П., съобразно който от представените книжа за узаконяване и обстоятелствата констатирани при служебна проверка гл.архитект е установил, че незаконно построената търговска сграда в УПИ I-38, кв. 12 по плана на гр. Н. е допустима по действащите разпоредби и застроителни планове, съответно по разпоредбите действащи по времето когато е извършен незаконния строеж, а нарушителят е заплатил наложените глоби и дължимите такси. По делото са представени и Виза - заснемане за узаконяване по §184 от ЗУТ; Одобрено ексекутивно заснемане - част „Архитектурно заснемане“, част „Конструкции - Конструктивно становище“, част „ВиК - заснемане“, част „Електро-инсталации“; Констативен акт образец №15 от 23.08.2005 г.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че въз основа на искане за регистриране на строеж от пета категория с вх. № 94-00-3784 от 31.08.2005 г., както и приложените към него документи - Протокол за контрол на питейна вода; Сертификат за контрол от ХЕИ- С.; Протокол за контрол на микроклимат от ХЕИ- С.; Протокол за контрол на осветление от ХЕИ- С.; Протокол от контрол на питейна вода от ХЕИ- С.; Договор за присъединяване с В и К С.; Договор за присъединяване с „Електроразпределение-П.“ и Удостоверение № 5 от 13.04.2005 г. е издадено Удостоверение №2 от 14.09.2005 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Търговска сграда“. Видно от съдържанието на цитираното удостоверение, главният архитект на Община Н.е достигнал до извод, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените проекти (заснемане за узаконяване) и Акт за узаконяване № 6 от 26.08.2004 г. и изискванията към строежите съгласно чл. 169, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, като същият е заснет и нанесен в КК на гр. Н..

По делото са приети без възражения от страните основно и допълнително заключение на СТЕ, които съдят кредитира като компетентно изготвени. След направени оглед на място, вещото лице е установило, че в УПИ 11-39, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. има построени следните сгради собственост на ищците: четириетажната жилищна сграда с обособени самостоятелни обекти, построена в югоизточната част на УПИ П-39, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. и двуетажна жилищна сграда на ищеца Р. Р. МЛ. - пристройка към четириетажната жилищна сграда, която е долепена до двуетажната търговска сграда на ответницата, построена в УПИ 1-38. кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. В четириетажната сграда са обособени четири самостоятелни обекта собственост на ищците, които се ползват по предназначение - за жилищни нужди. Двуетажната жилищна сграда се състои от: първи етаж - гараж и вход /сълбищна клетка обслужваща, както жилището на втория етаж така и жилищата в четириетажната жилищна сграда/, втори етаж - жилище в недовършен вид. Входът на четириетажната жилищна сграда с пристройка - двуетажна жилищна сграда е ситуиран на южната фасада на двуетажната жилищна сграда и е на отстояние 5.50m от двуетажната търговска сграда в УПИ 1-38, кв. 12 по плана на гр. Неделино от 1987 г. При извършения оглед експертът е констатирал, че имотът стопанисван от ответницата, представлява двуетажна масивна сграда построена в УПИ 1-38.

кв. 12 по плана на гр. Неделино от 1987 г., като първия етаж се ползва за хранителен магазин, а втория етаж представлява заведение /кафе-аперитив/, което към момента на огледа не функционира, като такова.

Във връзка с поставената му задача, вещото лице е извършило контролни замервания на вътрешните размери на помещенията на първи и втори етаж от двуетажната търговска сграда, от които е установил, че съответстват на Одобрено екзекутивно заснемане - част „Архитектурно заснемане“. По данни от екзекутивното заснемане първия етаж е с функционално предназначение - магазин, а втория етаж е с функционално предназначение - кафе аперитив. При огледа на място, в.л. е констатирало, че първият етаж се ползва за хранителен магазин, т.е. е в съответствие с одобреното арх. заснемане, а втория етаж представлява заведение /кафе - аперитив/, което към момента на огледа не функционира, като такова.

Вещото лице е установило, че между двуетажната жилищна сграда - пристройка на ищеца Р. Р. МЛ. и двуетажната търговска сграда на ответницата е налице свързано строителство на границата между УПИ 11-39, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. и УПИ 1-38, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г., т.е. са долепени една до друга. Отстоянието от четириетажната жилищна сграда с обособени самостоятелни обекти в нея на ищите, построена югоизточната част на УПИ II-39, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. до търговска сграда на два етажа, първи етаж - хранителен магазин, втори етаж - кафе аперитив, построена в югозападната част на УПИ 1-38, кв. 12 по плана на гр. Н. от 1987 г. е 7.00m.

При изготвяне на допълнителната СТЕ, вещото лице е съобщило извадки от застроителния план и от регулационния план на гр. Неделино от 1987 г. и с оглед липсата на представени влезли в сила изменения на ЗРП на гр. Н.от 1987 г. за УПИ 1-38, кв.12, е достигнал до извод, че и към 2004 г. е действал плана в първоначалния му вид, съгласно който УПИ 1-38, кв.12 е предвиден за жилищно застрояване, свързано по отношение на съществуващите жилищни сгради на основното застрояване. В изпълнение на поставените въпроси експертът е изработил комбинирана скица на извадка от КККР на гр. Н. одобрени със Заповед №РД-18-75/19.11.2021 г. на Изпълнителния директор на АГКК - С. и извадка от рег. план на гр. Н. от 1987 г., като е повдигнал в зелен цвят сградата в която е разположен процесния магазин. При изслушване на вещото лице в о.с.з., проведено на 10.02.2022 г., същият е уточнил, че сградата е застроена на регулационната линия между двата съседни УПИ, като в югозападния край е налице застъпване на сградата с уличната регулация, което е в рамките на допустимата грешка от 20-30 см.

В проведеното на 10.02.2022 г., са събрани гласни доказателства по реда на чл. 176 ГПК – обяснения на ищцата, представляващи отговори на предварително поставени към нея въпроси. От същите се установява, че процесната сграда е построена през 1982 г. – 1983 г., а през м. 11.1992 г. е преустроена и функционира като магазин.

В хода на производството са събрани и гласни доказателства, посредством разпит на свидетелите С. Р. К. (сестра на ищите), К. Ф.А. (без

дела и родство със страните по делото), В. Р.Т.(ищецът С.М. е негов кум), К. В. Г. (без дела и родство със страните), И. Р. Бояджиев (без дела и родство със страните) и В. А.М. (без дела и родство със страните).

Разпитаните от съда свидетели формират две групи – от една страна показанията на С. Р. К. (които съдят цени при условията на чл. 172 ГПК, предвид близката родствена връзка с ищите), К. Ф. А. и В. Р. Т., а от друга страна са показанията на свидетелите К.В. Г., И.о Р.Б. и В.А.М.. Показанията на първата група свидетели сочат, че в района на процесния магазин – пред самата сграда, както и на отсрещния тротоар, където до лятото на 2021 г. е имало поставени пейки и маса, непрекъснато се събират групи от хора (жители на квартала), които консумират алкохолни напитки, пускат силна музика, вдигат шум като говорят на висок глас, а има случаи при които се стига до скандали и сбивания. Показанията на другата група свидетели на свой ред сочат, че в района на магазина рядко има струпване на хора, като всеки закупува нужните му хранителни продукти за не по-дълго време от обичайното за тази цел, а на отсрещната страна на тротоара е имало пейки (до лятото на 2021 г.) където понякога били ползвани от жителите на града, без същите да вдигат шум или да нарушават обществения ред. При преценка на свидетелските показания, съдът взе предвид, близката родствена връзка на св. К.и нейната възможна заинтересованост от изхода на делото (образувано по иск на нейните братя), както и фактът, че св. А., не е жител на гр. Н. (същият живее в гр. С.), поради което неговите лични впечатления могат да бъдат придобити единствено в случаите при които гостува в дома на ищите (т.е. значително по-рядко от местните хора или такива, които живеят в близост до процесния имот), а също така и фактът, че ищецът С.М. е кум на третия от посочената група свидетели – св. Т.. От друга страна съдът взе предвид (въпреки твърденията за обратното), че св. К. Г. не се намира в добри отношения със съседите си (ищите М.и), доколкото в хода на разпита, същата посочи, че преди около 1-2 години се е оплаквала в полицията от М.и, които я снимали с камера, докато храни кравата си. Съдът взе предвид и фактът, че свидетелите И. Б. и В.М. са редовни клиенти на процесния магазин (доколкото живеят в района), а на М. е съставен и АУАН за употреба на алкохол (бира) на обществено място. Предвид горното, съпоставяйки показанията на двете групи свидетели, както и с приобщените по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна, че действително в района на процесния магазин – но на тротоара на отсрещната страна на улицата се събират групи от хора – жители на гр. Н., които са намерили за подходящо място за срещи поставените пейки от О. Н. (в това число и поставена от неизвестни лица маса) и за консумиране на бира и други напитки (в това число алкохолни). Съдът не кредитира показанията на св. К. в частта в която сочи, че нейните племеннички са пострадали от вулгарно и/или агресивно поведение насочено към тях, доколкото видно от представеното по делото писмо с изх. № 2102-12-00-0916#1 от 17.09.2020 г., по описа на ДСП-3. при разговори проведени с по-големите деца в семейството (С. и А. М.и), социалните служители са установили, че децата се притесняват когато близките им са в конфликт със

съседите, но отричат някой от тях да ги заговаря, когато се придвижват сами по улицата, да ги е заплашвал, обиждал, ругал, да са им налагали забрани, да са ги нападали вербално или физически. Съдът не кредитира и показанията на свидетелите, които сочат, че магазинът работи до късно през нощта и обслужва клиенти, доколкото видно от представената справка в информационната система на ТД на НАП П., офис С.с дата и час на изпращане на последния фискален бон за деня от фискалното устройство в търговски обект в гр. Н. регистрирано на ЕТ „К.П. – Т.“ за периода м.02.2020 г. – м.02.2021 г. най-късният час на генериране на фискален бон от обекта е 21,32 часа на 02.07.2020 г. От събраните по делото доказателства не се установява и наличие на силна музика, от процесния магазин за хранителни стоки, доколкото пристигналите на място полицейски служители по сигнал за нарушаване на обществения ред не са установили нито веднъж такова нарушение, поради което съдът не кредитира показанията на свидетелите в тази част.

Други относими към предмета на доказване доказателства, страните не са ангажирали по делото.

От правна страна

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 109 ЗС, за осъждане на ответника да преустанови действията си, с които препятства упражняването правото на собственост на ищците, като преустанови ползването на масивна сграда - гараж с площ от 44 кв.м., застроена в поземлен имот № 38, УПИ I, кв.12 по плана на гр. Н., като търговска сграда - магазин, както и да възстанови предишното фактическо положение, от преди преустройството /да преустрои сградата в гараж/.

За основателността на предявения иск, в доказателствена тежест на ищците е да установят по делото при условията на пълно и главно доказване, правото си на собственост върху имота, както и че ответникът извършва неоснователни действия - упражнява търговска дейност в обект „Търговска сграда“ в УПИ I-38, кв. 12 по ПУП на гр. Н., в резултат на което създава неправомерно положение, с което обективно създава пречки за спокойното упражняване на правото на собственост на ищците.

Съдът намира за доказан първия елемент от фактическия състав на предявения иск по чл. 109 ЗС, а именно, че ищците се легитимират, като собственици на самостоятелни обекти в четириетажна жилищна сграда, отразена на плана като "стр." със ЗП от 72.07 кв.м. находящи се в ПИ № 39 с обща площ от 450.62 кв.м., участващ в образуването на УПИ II - 39, кв. 12 по плана на гр. Неделино, който имот е съседен на процесния обект - „Търговска сграда“ в УПИ I-38, кв. 12 по ПУП на гр. Н..

В случая настоящият съд приема, че по делото не е доказана втората от посочените предпоставки от фактическия състав на нормата на чл. 109 ЗС, ищците не успяха да установят по делото, че съществуват пречки за служене с имота, по-големи от обичайните съгласно чл. 50 ЗС, които да се дължат на неоснователните действия на ответницата.

В задължителната за съдилищата практика на ВКС - Тълкувателно

решение № 31 от 06.02.1985 г. по гр. д. № 10 от 1984 г. на ОСГК на ВКС и т. 3 от Тълкувателно решение № 4 от 06.11.2017 г. по тълк. д. № 4 от 2015 г. на ОСГК на ВКС, се приема, че искът по чл. 109 ЗС е основателен и следва да се уважи, когато са налице кумулативно двата елемента: ответникът да е извършил неоснователно действие или поддържане на неправомерно състояние и това действие на ответника да създава за ищеца пречки за упражняване правото му на собственост в пълен обем, респ. за ползването на собствената вещ по предназначение.

В случая видно от подробно описаните по-горе писмени доказателства, отношенията между страните са изключително влошени и водят до непрекъснати спорове помежду им, предизвикани от разнородни обстоятелства обусловени от непосредствената близост на техните имоти (съседни) – наклонът на етажната плоча, респ. отичането на дъждовната вода и водата от снеготопенето, листата от поставени саксии с лимони, домати и пр.

За да обосноват настоящото си искане към съда, ищите въвеждат две твърдения: упражняване на търговска дейност в процесния магазин за хранителни стоки, която създава условия за събиране на граждани вдигащи шум в района на дома им, както и незаконосъобразна процедура по узаконяване/промяна на предназначението на имота от гараж в търговски обект, доколкото предвижданията на ЗРП за имота е за жилищно застрояване, а е узаконена търговска сграда, без промяна в плана. Иска се от съда да извърши косвен съдебен контрол по отношение на Акт за узаконяване № 6 от 26.08.2004 г., издаден от гл.архитект на О.Н..

Само по себе си твърдението на ищите за незаконосъобразно проведена процедура по узаконяване, респ. въвеждане в експлоатация на процесната търговска сграда, не представлява обстоятелство годно да доведе до извод за основателност на предявения негаторен иск. Когато чрез искът по чл. 109 ЗС се цели защита правото на собственост, накърнено чрез незаконно строителство на регулационната линия или на недопустимо от нея разстояние, ищецът не следва да доказва как и с какво строителството ограничава правата му на собственост, но следва да изложи твърдения в тази насока в исковата молба с оглед преценка дали твърдяното накърнение е пряко свързано с нарушеното от ответника ограничение в благоустройствена правна норма, дали отправеното искане съответства на нарушението и с оглед правото на защита на ответника, в чиято тежест е да установи, че липсва твърдяното от ищеца увреждане на правата му. Наличието на това съответствие се преценява с оглед твърденията в исковата молба как действията на ответника или създаденото от него състояние накърняват правата на ищеца, като в тежест на ответника е да установи, че не е налице твърдяното накърняване (така Решение № 430 от 27.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 312/2010 г., II г. о., ГК). В настоящия случай не са въведени каквито и да било твърдения от страна на ищите по какъв начин сам по себе си фактът на построяването на процесната сграда накърнява или застрашава упражняването на правото им на собственост върху съседния на застроения от ответницата УПИ. Сочат се действията на ответницата свързани с

упражняваната от нея търговска дейност, в качеството ѝ на ЕТ, стопанисващ търговския обект.

В този смисъл искането за осъществяване на косвен съдебен контрол на административните актове издадени при осъществената процедура по узаконяване на обекта е неотносимо, доколкото за уважаване на предявения иск (съобразно въведените като предмет на делото от страна на ищците основания) не е достатъчно да бъде доказано дали даден строеж е изграден с или без издадени строителни книжа, а следва да бъде установено дали извършваната търговска дейност пречи на упражняване правото на собственост на ищците. Константна и без противоречия е съдебната практика, че предвид вида на търсената защита, искът по чл. 109 ЗС защитава правото на собственост, и наличието на незаконен строеж не е достатъчно, за да бъде уважен искът, ако строежът не рефлектира върху упражняване правото на собственост, респективно строеж, за който са издадени строителни книжа, може да представлява такова действие, с което се пречи на нормалното упражняване правото на собственост (в този смисъл и изложеното в писмената защита на ищците). За уважаването на иска е необходимо да бъде проведено доказване, че изградените постройки обективно препятстват упражняването право на собственост - в този смисъл решение № 23/09.04.2014 г. по гр. д. № 5465/2013 г. по описа на ВКС, II г.о. Неоснователното действие не зависи само от това дали има позитивна административна санкция или не, когато се касае до наличие на разрешителен режим за извършване на определени действия /строеж, реконструкция и др./, а от това, дали обективно създава пречки за нормалното ползване на имота, собственост на ищеца по иска по чл. 109 ЗС. Когато правото на собственост се ограничава по силата на едно установено извън волята на собственика фактическо положение, то за да се осъди ответникът по иска по чл. 109 ЗС да преустанови това фактическо въздействие, следва да се изложат онези обстоятелства, които сочат как се ограничава упражняването на правото на собственост (така Решение № 23 от 9.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5465/2013 г., II г. о., ГК.).

В същия смисъл е и практиката на ЕСПЧ, според, която самият факт, че ремонтите, извършени от съседите на жалбоподателите са били незаконни, не е достатъчно основание да се твърди, че правата на жалбоподателите по чл. 8 са засегнати (виж. Фурлепа с/у П., № 62101/00, 18-ти март 2008 г.). Съдът по-скоро следва да разгледа, въз основа на всички материали по делото, дали твърдените нарушения са достатъчно сериозни, за да окажат неблагоприятно влияние върху нормалното ползване от страна на жалбоподателите на техните жилища, както и върху качеството на техния личен живот и живота на техните семейства (виж Г. и други срещу Б. №. 18324/04, 29-ти септември 2009 г.)

В настоящия случай от събраните по делото доказателства не е проведено пълно и главно доказване, че чрез предприети от страна на ответницата действия се нарушава възможността на ищците да ползват своя имот по предназначение. Упражняваната от нея дейност свързана със стопанисване на магазин за хранителни стоки не представлява такова

неоснователно действие. Не се установява по делото (а и не са въведени такива фактически твърдения от страна на ищците), че в резултат на експлоатацията на самия търговски обект се генерират недопустими нива на шум, замърсяване, мирис и пр. Такива например биха могли да бъдат обекти в които функционират машини предизвикващи силен шум, вибрации и пр., или отглеждане на животни излъчващи непоносима миризма или отново силен шум, Х.я, № 61260/08, 20-ти май 2010 г.). В тази връзка следва да се посочи и Решение от 25.11.2010 г. на ЕСПЧ по делото на М. и други срещу Б., в което съдът приема, че не може да се предположи, че шумът, излъчен от офис, дали предизвикан от офис оборудване, генериран в нормалния процес на работа, или произтичащ от персонала и клиентите на влизане и излизане от помещенията, като правило надвишава обичайните нива на шум в жилищен блок на съвременен град. Освен това, всички такива смущения по правило може да се ограничат до работното време и е малко вероятно да достигнат много високи нива. Сестри М. не са представили доказателства, от които да е видно, че в резултат на работата на офиса нивото на шума в техния апартамент се е повишило над допустимите нива. По тези съображения, Съдът е намерил, че твърдяните неудобства от функционирането на офиса не са достатъчни, за да се достигне до прилагането на член 8, както и неудобствата, идващи от клуба за електронни игри, доколкото фактът, че се извършват работи в съседния апартамент не може да се разглежда сам по себе си като нарушение, надхвърлящо нормалните опасности, присъщи за живота в съвременния град.

В настоящия случай от приобщените по делото доказателства се установява, че в района в който се намират имотите на страните действително се събират живущи в гр. Н. лица. Същевременно обаче безспорно се установи, че в обхвата на процесния магазин за хранителни стоки, не са разположени маси, столове и др. съоръжения, които да обуславят настаняване на клиентите и консумация на храни или напитки (в това число алкохолни). От показанията на разпитаните свидетели се установява, че в същия периметър, в който се намират имотите на страните има разположени детска площадка, спортно игрище, автобусна спирка, друг търговски обект (питейно заведение) и всички те, в това число и домовете на ищците са разположени на централна улица, която е основна за т.нар. „горно“ Н. С други думи, районът е оживен и предполага генериране на шум в градска среда.

На следващо място, съдът констатира, че съобразно подробно описаните по-горе писмени доказателства (в това число изисканите от РУ-3.) лицата, които са предизвикали недоволство от страна на ищците и техните семейства за създавания от тях шум са се разполагали на тротоар – публична общинска собственост, върху който е имало поставени пейки за отдих, собственост на Община Н. и маса поставена от неизвестни лица. Всички те, към момента са премахнати (изхвърлени в реката) посредством самоуправни действия предприети също от неустановени лица. Именно посочените пейки и маса, поставени под орехово дърво, както и локацията им на посоченото оживено място са допринесли за събирането на групи от граждани. Фактът, че в близост функционира процесният магазин за хранителни стоки, не води до

наличие на причинно-следствена връзка между осъществяваната от ответницата търговска дейност и нарушения на обществения ред, извършени от живущи в района граждани, за които общинските пейки са се оказали предпочитано място за събиране. В случая именно действията на тези лица са неоснователни/незаконосъобразни, като видно от приложените по делото материали, полицейските служители се отзовават на всеки подаден сигнал за нарушаване на обществения ред и са предприели действия съобразно своята компетентност ангажирайки административно-наказателната отговорност на установените нарушители. В тази връзка (както бе посочено при анализа на събраните по делото гласни доказателства) съдът не кредитира показанията на свидетелите, които сочат, че магазинът работи до късно през нощта и обслужва клиенти, доколкото видно от представената справка в информационната система на ТД на НАП П.офис С. с дата и час на изпращане на последния фискален бон за деня от фискалното устройство в търговски обект в гр. Н. регистрирано на ЕТ „К.П. – Т.“ за периода м.02.2020 г. – м.02.2021 г. най-късният час на генериране на фискален бон от обекта е 21,32 часа на 02.07.2020 г. От събраните по делото доказателства не се установява и наличие на силна музика, от процесния магазин за хранителни стоки, доколкото пристигналите на място полицейски служители по сигнал за нарушаване на обществения ред не са установили нито веднъж такова нарушение, поради което съдът не кредитира показанията на свидетелите в тази част.

По съвкупно изложените съображения съдът достига до извод, че извършваната от ответницата търговска дейност в процесния обект не представлява неоснователно действие, доколкото същото не е незаконосъобразно, а напротив – упражнява се в съответствие с издадените за целта документи – Удостоверение за регистрация на обект за търговия на дребно с храни/на заведение за обществено хранене с № 212200515/20.02.2012 г. На следващо място не се установява и втората предпоставка – действията на ответницата да пречат ищците да упражняват правото си на собственост, като създава или поддържа реална пречка, при която затруднява или смущава упражняването на вещното право и надхвърля по своята интензивност и/или времетраене обикновените пречки, които възникват при ползването на съседни имоти от съответния вид. В тази връзка следва да се посочи, че дори при наличие на неоснователност на действията на ответницата (каквато в случая не се установи), липсата на обективно пречене води до отхвърляне на предявения негативен иск, доколкото неоснователните (незаконосъобразни) действия сами по себе си, обикновено ангажират административно-наказателната отговорност на субекта на нарушението. В случая търговията с хранителни стоки (в това число и алкохолни напитки и тютюневи изделия) не е от естество да накръпва сочените в исковата молба субективни права.

Мотивиран от горното съдът намира, че предявеният иск с правно основание е изцяло неоснователен като недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По разноските.

При този изход на спора и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, право на разноси

възниква единствено от ответницата. Такива се претендират в размер на сумата от 600 лв. – адв. възнаграждение, което видно от представения по делото ДПЗС (на л. 34) е платено изцяло в брой, поради което следва да бъде възложено в тежест на ищците.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Р. Р. МЛ.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А. С.“ № . и **С. Р. МЛ.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А. С.“ № . рещу **К. АС. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А.С. № . действаща като ЕТ„К.П.-Т.“, **осъдителен иск с правно основание чл. 109 ЗС**, за осъждане на ответницата да преустанови действията си, с които препятства упражняването правото на собственост на ищците, като преустанови ползването на масивна сграда - гараж с площ от 44 кв.м., застроена в поземлен имот № 38, УПИ I, кв.12 по плана на гр. Неделино, като търговска сграда - магазин, както и да възстанови предишното фактическо положение, от преди преустройството /да преустрои сградата в гараж.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК **Р. Р. МЛ.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А. С.“ № . и **С. Р. МЛ.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А. С.“ № ., да заплатят на **К. АС. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „А. С.“ № . сумата в обща размер от **600 лв.** – разноски за производството, представляващи адв. възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. С. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Златоград: ____ В.Д. _____